

MỘT SAI LẦM RẤT ĐÁNG PHÊ PHÁN KHI XUYÊN TẠC, BÓP MÉO VAI TRÒ LÃNH ĐẠO CỦA ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM

★TS NGUYỄN THÁI BÌNH

★TRỊNH THỊ THU HIỀN

Trường Chính trị tỉnh Gia Lai

● **Tóm tắt:** Bài viết đề cập đến vấn đề lợi dụng internet nhằm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, đồng thời phản bác lại những luận điệu xuyên tạc đó và đưa ra một số vấn đề trong việc đấu tranh, phê phán các quan điểm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam trong điều kiện hiện nay.

● **Từ khóa:** Lợi dụng internet; xuyên tạc, bóp méo vai trò lãnh đạo của Đảng.

Internet phát triển vượt bậc đã trở thành kênh thông tin phong phú, là phương tiện đắc lực giúp con người mở mang tri thức, trao đổi, chia sẻ kinh nghiệm, tình cảm, rút ngắn khoảng cách giữa người với người, giữa các quốc gia và các dân tộc trên thế giới.

Chính phủ điện tử - với việc khai thác hiệu quả internet đã tăng cường sự điều hành có hiệu quả của chính phủ và sự tham gia rộng rãi của người dân, nâng cao năng suất, tính minh bạch và tính hiệu quả của các cơ quan chính phủ, nâng cao chất lượng cuộc sống cho các cộng đồng vùng sâu vùng xa, tạo ra cơ chế quản lý một cửa, cải tiến chất lượng cung cấp dịch vụ công. Sự phát triển của thương mại điện tử đã mang lại nguồn thu lớn cho doanh nghiệp, các doanh nghiệp thông qua việc cung cấp dịch vụ

trực tuyến làm tăng năng suất lao động, mở rộng thị trường và tiết kiệm chi phí trong sản xuất kinh doanh... Việt Nam - một quốc gia đang phát triển, đã và đang tiếp thu những thành tựu khoa học - kỹ thuật của cả nhân loại, đã có những thành công bước đầu khi tiếp cận công nghệ 4.0.

Tuy nhiên, internet không xuất hiện chỉ với những lợi ích vốn có của nó mà kèm theo đó là những mặt trái không mong muốn khiến cho chủ thể khai thác internet phải thực sự nghiêm túc và "tỉnh táo" trong việc lựa chọn thông tin qua kênh truyền thông này. Đối với Việt Nam thì "cuộc chiến" về kiểm soát thông tin nhằm chống lại những âm mưu "diễn biến hòa bình" của các thế lực thù địch chưa bao giờ là kết thúc. Như Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII đã chỉ rõ, một

trong những nguyên nhân dẫn đến suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức lối sống dẫn đến “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” là: “Việc quản lý thông tin còn lỏng lẻo, thiếu giải pháp đủ mạnh để đấu tranh có hiệu quả với các thông tin sai lệch, phản bác lại những luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch, phản động, phản tử cơ hội và bất mãn chính trị⁽¹⁾”.

Với những thủ đoạn ngày càng tinh vi, nguy hiểm, internet vừa là công cụ, vừa trở thành phương tiện khai thác, phát tán các thông tin hòng xuyên tạc, nói xấu chế độ nhằm thực hiện âm mưu xóa bỏ chế độ XHCN ở Việt Nam.

1. Thủ đoạn sử dụng internet nhằm xuyên tạc, bóp méo vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng Sản Việt Nam

Để chống phá cách mạng nước ta, các thế lực thù địch không từ bỏ bất kỳ âm mưu, thủ đoạn nào. Trong đó, lợi dụng internet, đặc biệt qua mạng xã hội nhằm tuyên truyền, kích động, xuyên tạc, làm giảm lòng tin của nhân dân đối với Đảng, Nhà nước và chế độ là một thủ đoạn nguy hiểm.

Hiện nay ở Việt Nam có tới 67% số người dùng internet, trong đó có khoảng 60% số người dùng mạng xã hội (facebook, zalo, twitter...). Đặc tính của internet là tương tác thông tin đa chiều, kết nối xã hội và tìm kiếm thông tin theo nhu cầu. Do đó, việc chia sẻ và lan truyền các thông tin, dữ liệu sẽ trở nên nhanh chóng hơn bao giờ hết. Với các thế lực thù địch thì đây là “mảnh đất màu mỡ” cho chúng có cơ hội bôi xấu chế độ nhằm mục đích lật đổ chính quyền. Theo số liệu báo cáo của Tổng cục An ninh - Bộ Công an, hiện nay ở bên ngoài có 52 đài phát thanh và truyền hình có chương trình Việt ngữ, mạng internet, 429 tờ báo, tạp chí, trên 40 nhà xuất bản bên ngoài tập trung tuyên truyền chống phá ta.

Thủ đoạn chính của chúng được thực hiện qua các hình thức sau:

Một là, tăng cường tán phát nhiều tài liệu, clip có nội dung suy diễn, xuyên tạc, chống phá chế độ, nói xấu các đồng chí lãnh đạo cấp cao của Đảng, Nhà nước, gây chia rẽ nội bộ. Gần đây nhất, liên quan đến Hội nghị Trung ương 6 khóa XII, lợi dụng internet, các thế lực thù địch đã đưa ra luận điệu: “Đảng Cộng sản Việt Nam với gần 4 triệu đảng viên là gánh nặng đối với ngân sách quốc gia, kinh phí hoạt động của Văn phòng Trung ương Đảng cao gấp nhiều lần các cơ quan khác của Nhà nước”. Hay chúng xuyên tạc rằng, nội dung bài phát biểu khai mạc Hội nghị Trung ương 6 của Tổng Bí thư cho thấy, từ sau 30-4-1975 đến nay Đảng Cộng sản Việt Nam vẫn “bế tắc” về đường lối, về hoàn thiện hệ thống lập pháp, về mô hình phát triển đất nước... Chúng cho rằng những vấn đề cơ bản về lý luận đã trở nên cấp bách vì mâu thuẫn với thực tế, mâu thuẫn với đường lối trong Đảng... Từ đó, các thế lực thù địch kêu gọi xóa bỏ Điều 4 Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, xây dựng chủ nghĩa đa nguyên với không quá 3 đảng tham chính trong tranh cử, bầu cử, thủ lĩnh của đảng giành số ghế nhiều nhất trong Quốc hội làm Tổng thống, Thủ tướng là người trực tiếp điều hành nội các do Tổng thống bổ nhiệm và được Quốc hội chấp thuận.

Hai là, lợi dụng vấn đề về tự do, dân chủ, các nhóm xã hội núp danh “xã hội dân sự” sử dụng các trang mạng xã hội, đăng tải các bài viết mang tính chất phản động. Các đài phát thanh RFI, VOA, BBC liên tục phát những tài liệu, các cuộc phỏng vấn những phần tử người Việt lưu vong ở nước ngoài để cắt xén, xuyên tạc một số tài liệu ở trong nước, bịa đặt, tung tin sai lệch về một số cán bộ cấp cao của Đảng và Nhà nước. Thông qua internet, chúng phát

tán rộng rãi những nội dung đó trên các diễn đàn, trang mạng xã hội nhằm gây khó khăn cho sự thống nhất về tư tưởng trong Đảng, đồng thuận trong xã hội, chúng tiếp tục phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với Nhà nước và xã hội. Điển hình như: nhiều trang mạng đã đăng tải bài trả lời phỏng vấn đài RFI ông Nguyễn Ngọc, cho rằng bộ phim The Vietnam War đã phản ánh khách quan về cuộc chiến tranh Việt Nam; cần nhìn lại quá khứ, xét lại cuộc chiến tranh theo hướng đây là cuộc nội chiến huynh đệ tương tàn do khác biệt ý thức hệ.

Ba là, lợi dụng những “điểm nóng” về an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội, hay những sai sót của đội ngũ cán bộ, công chức nhà nước để cố sù, dung túng và bêu xấu chế độ. Chúng ta phải thừa nhận rằng trong hoạt động lãnh đạo của mình, Đảng vẫn còn nhiều thiếu sót, khuyết điểm, trong đó có những khuyết điểm nghiêm trọng. Một trong những khuyết điểm mà Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IX đã chỉ rõ là: *“chưa ngăn chặn và đẩy lùi được suy thoái về tư tưởng chính trị và đạo đức, lối sống. Một số tổ chức đảng ở các cấp chưa được chỉnh đốn; dân chủ bị vi phạm, kỷ luật, kỷ cương lỏng lẻo, nội bộ không đoàn kết”*... Đây cũng là lý do để bọn phản động vin vào nhằm tiếp tục gây mất đoàn kết trong nội bộ, mất niềm tin vào Đảng. Ví như, có ý kiến cho rằng *“thực chất các hoạt động chống tham nhũng của lãnh đạo Đảng, Nhà nước hiện nay chỉ là nhằm “diệt ruồi”, “giữ ghế”, không thể giải quyết dứt điểm nạn tham nhũng và ngăn chặn các nhóm lợi ích”*.

Bốn là, mua chuộc và “sử dụng” phát ngôn của những người có tầm ảnh hưởng lớn để bóp méo sự thật. Ví dụ: bài trả lời của Lê Công Định trên đài RFA, tuyên truyền xuyên tạc các cơ

quan chức năng của Việt Nam “đàn áp các tổ chức xã hội dân sự”, kêu gọi Nhà nước Việt Nam “từ bỏ” lý luận chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, thực hiện cải cách thể chế chính trị theo hướng đa nguyên, đa đảng.

2. Một sự sai lầm rất đáng phê phán khi xuyên tạc, bóp méo vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng Sản Việt Nam

Tựu trung lại, nhằm chia rẽ và lợi dụng chế độ ta, xóa bỏ chế độ xã hội chủ nghĩa của Việt Nam, các thế lực thù địch tập trung vào hai vấn đề chính:

Thứ nhất, âm mưu xóa bỏ cơ sở hiến định về sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam tại Điều 4 Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam 2013.

Với chiêu bài thâm độc muốn phá vỡ sự thật hiển nhiên về vị trí, vai trò của Đảng Cộng sản Việt Nam, kết hợp với những hiện tượng xã hội mang tính tiêu cực, lồng ghép vào những bài báo, bài phát biểu trên internet, bọn phản động đã gây kích động đến một bộ phận quần chúng (trong đó có cả đội ngũ cán bộ, đảng viên) dẫn đến hiểu sai lệch về vai trò và vị trí lãnh đạo của Đảng. Hậu quả là: *“Nhiều tổ chức đảng, đảng viên còn hạn chế trong nhận thức, lơ là, mất cảnh giác, lúng túng trong nhận diện và đấu tranh, ngăn chặn “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”; việc đấu tranh, phản bác những luận điệu sai trái, xuyên tạc của các thế lực thù địch, tổ chức phản động, phân tử cơ hội, bất mãn chính trị còn bị động, thiếu sắc bén và hiệu quả chưa cao”*⁽²⁾.

Đảng Cộng sản Việt Nam là đội tiên phong của giai cấp công nhân, đồng thời là đội tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam; đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của dân

tộc. Mục đích của Đảng là xây dựng nước Việt Nam độc lập, dân chủ, giàu mạnh, xã hội công bằng, văn minh, không còn người bóc lột người, thực hiện thành công chủ nghĩa xã hội và cuối cùng là chủ nghĩa cộng sản. Đảng Cộng sản Việt Nam là đảng cầm quyền, do đó giữ vai trò quan trọng trong hệ thống chính trị và trong xã hội: *Đảng không chỉ là một bộ phận cấu thành của hệ thống chính trị mà còn là lực lượng lãnh đạo toàn hệ thống chính trị và lãnh đạo toàn bộ xã hội. Đảng gắn bó mật thiết với nhân dân, tôn trọng và phát huy quyền làm chủ của nhân dân, dựa vào nhân dân để xây dựng Đảng, chịu sự giám sát của nhân dân, hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật⁽⁹⁾.*

Cần phải khẳng định rằng: việc Hiến pháp 2013 của nước ta quy định tại Điều 4 về sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với xã hội không phải là sự áp đặt, mà là ý nguyện của toàn dân. Lịch sử đấu tranh cách mạng của Việt Nam trong thế kỷ XX đã chứng minh hùng hồn rằng, chỉ có sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, đội tiên phong của giai cấp công nhân Việt Nam, nhân dân ta mới đánh bại đế quốc và phong kiến, giành thắng lợi trong các cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ, giành độc lập dân tộc, thống nhất đất nước, tiến lên chủ nghĩa xã hội như ngày nay. Lịch sử đã chứng minh rằng, chính bằng đường lối cách mạng đúng đắn, sự tận tụy trung thành, hy sinh quả cảm của hàng triệu đảng viên cộng sản, trong đó có biết bao thế hệ phải trải qua nhục hình của nhà tù, trại giam, máy chém của thực dân, đế quốc... Đảng Cộng sản Việt Nam mới được dân tin, dân yêu, trao cho sứ mệnh cao cả đó.

Thứ hai, cho rằng chỉ có đa nguyên mới có dân chủ. Lập luận và kêu gọi nhân dân phá vỡ

chế độ nhất đảng, đòi thực hiện đa nguyên, đa đảng.

Chế độ một đảng hay đa đảng do các quan hệ kinh tế, chính trị và tương quan giữa các giai cấp xã hội đó quy định, tuyệt đối không quyết định có dân chủ hay không với tư cách là những nấc thang văn hóa của nhân loại. Dân chủ là thành quả đấu tranh của nhân dân lao động; đạt được nhiều hay ít phụ thuộc vào giai cấp thống trị trong xã hội đó có đại diện cho lợi ích của sự phát triển tiến bộ hay không. Một giai cấp đã lỗi thời, lạc hậu, lợi ích không phù hợp với lợi ích của sự phát triển thì dù có nhiều đảng hay một đảng vẫn không thể thực hiện được nên dân chủ thực sự.

Quả là một sự so sánh “khập khiễng” khi mà chúng “ru ngủ” người dân về sự phồn thịnh của một quốc gia phát triển với một quốc gia đang phát triển. Tức là, với chiêu thức quen thuộc: tung lên mạng xã hội những hình ảnh kèm vô số lời nhận xét, đánh giá tích cực về mức sống, sự hưởng thụ của công dân ở các quốc gia thực hiện chế độ đa đảng. Từ đó, khẳng định rằng, chỉ có đa đảng người dân mới được tự chủ, chỉ có đa đảng mới là tốt đẹp nhất. Phải thừa nhận rằng, trong những thập niên vừa qua, do lợi dụng được cuộc cách mạng khoa học - kỹ thuật hiện đại, do thích ứng được với điều kiện mới, do tạo ra những cơ chế thích ứng trong việc quản lý kinh tế - xã hội, giai cấp tư sản đã đẩy lên một bước phát triển mới nhằm thoát khỏi cuộc khủng hoảng toàn cầu hiện nay. Tuy nhiên, nếu nhìn vào công bố chính thức ở các nước tư bản, ở Mỹ 1% dân số (gồm những người giàu có) chiếm tới 43,7% tài sản của nước Mỹ, thì có lẽ, sự dư thừa về của cải vật chất ấy không hẳn đem lại bình đẳng và hạnh phúc cho những tuyệt đại đa số nhân dân lao động tại quốc gia này!

Hơn thế nữa, chúng lập luận rằng, với hình thức chính thể cộng hòa mang tính hỗn hợp và chế độ bầu cử của Việt Nam, chỉ có một Đảng tranh cử thì rõ ràng là bất dân chủ, là độc đoán dẫn đến độc quyền quyền lực.

Nếu đem so sánh với chế độ bầu cử của các quốc gia theo chế độ đa nguyên, đa đảng thì có thể nhận thấy: người tranh cử vào vị trí đứng đầu hành pháp hay đứng đầu chính phủ luôn là những người giàu. Bởi, số tiền để vận động hành lang (lobby) trước thời gian bầu cử là rất lớn. Ví dụ: Ở Mỹ có Đảng Dân chủ, Đảng Cộng hòa, nhưng thực chất, cả hai đều là đảng của các tập đoàn tư sản Mỹ, vừa tranh giành, vừa thỏa hiệp, để cùng nhau cầm quyền và thực hiện dân chủ dành cho cha đẻ của chúng là giai cấp tư sản Mỹ. Việc lựa chọn người nắm giữ quyền lực nhà nước không chỉ đánh giá vào năng lực mà còn vào tiềm lực kinh tế của họ, do đó, với tầng lớp lao động, việc tranh cử có lẽ là điều không tưởng.

Nói độc đảng tất yếu dẫn đến độc đoán, độc quyền, độc tài là một cách suy diễn vô đoán, đầy ác ý, cố tình nhắm mắt trước sự thật. Đúng là Việt Nam độc đảng, nhưng chính tại Khoản 3 Điều 4 Hiến pháp 2013 đã ghi rõ: *“Các tổ chức của Đảng và đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật”*. Trong hệ thống chính trị của Việt Nam, Đảng lãnh đạo cách mạng Việt Nam bằng cương lĩnh, chiến lược, nghị quyết thể hiện ý chí, nguyện vọng của toàn dân. Đối với Việt Nam, mặc dù nhất nguyên, nhưng Nhà nước luôn khẳng định: *“Việc bầu cử đại biểu Quốc hội và đại biểu Hội đồng nhân dân được tiến hành theo nguyên tắc phổ thông, bình đẳng, trực tiếp và bỏ phiếu kín”*⁽⁴⁾. Quốc hội do nhân dân trực tiếp bầu ra, là cơ quan quyền lực cao nhất. Quốc hội bầu ra Chính phủ để điều hành mọi công việc của

đất nước. Nhân dân cũng có quyền tham gia vào việc soạn thảo các văn bản có tính chiến lược, có quyền góp ý kiến vào việc chuẩn bị nhân sự các cấp ủy của Đảng.

Cần phải thẳng thắn nhận rõ rằng dân chủ không phải thể hiện ở chỗ phải đa nguyên, đa đảng chính trị tranh cử. Mà, đối với chế độ Việt Nam, dân chủ thực hiện dưới nhiều hình thức trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội và được pháp luật bảo đảm. Đó là chế độ dân chủ được thực thi, nói đi đôi với làm, với tổ chức, quản lý xã hội.

3. Đấu tranh, phê phán các quan điểm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam trong điều kiện hiện nay

Đấu tranh chống “diễn biến hòa bình” luôn được coi là nhiệm vụ quan trọng, quyết định sự thành bại của chế độ. Từ thực tiễn trong nước và tình hình quốc tế, chúng ta phải khẳng định rằng việc đấu tranh, phê phán các quan điểm xuyên tạc, phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng đối với Nhà nước và xã hội là một nhiệm vụ quan trọng, lâu dài nhằm ứng phó được với những sự biến hóa khôn lường các thủ đoạn của các thế lực thù địch.

Khi mà thế giới là “vạn vật kết nối”, là sự hứa hẹn về một nền kinh tế phát triển vượt bậc của cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ 4, kèm theo những rủi ro, mặt trái của các thành tựu khoa học (trong đó có internet), để góp phần đấu tranh, phê phán các quan điểm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam trong điều kiện hiện nay, chúng ta cần thực hiện tốt một số vấn đề sau:

Thứ nhất, về mặt tư tưởng, lý luận, cần tăng cường giáo dục về chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh cho toàn thể cán bộ, đảng viên, để củng cố niềm tin vào sự lãnh đạo của Đảng và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội.

Kiên quyết thực hiện mục tiêu: “*kiên định chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, mục tiêu độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội. Nâng cao chất lượng, hiệu quả công tác nghiên cứu lý luận, tổng kết thực tiễn, làm sáng tỏ một số vấn đề về Đảng cầm quyền; về chủ nghĩa xã hội, con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở nước ta; nâng cao tính chiến đấu, tính thuyết phục, hiệu quả công tác tư tưởng, đổi mới công tác giáo dục lý luận chính trị trong Đảng, nhất là trong đội ngũ cán bộ lãnh đạo các cấp*”⁽⁵⁾.

Đặc biệt, cần chú trọng đến công tác tuyên truyền, phổ biến, giáo dục pháp luật cho người dân, nhất là những đối tượng yếu thế, dễ bị lợi dụng trong xã hội như: đồng bào dân tộc thiểu số, người ở vùng sâu vùng xa khó khăn trong tiếp cận thông tin...

Thứ hai, chú trọng công tác xây dựng và chỉnh đốn Đảng. Ngăn chặn những hành vi suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức lối sống dẫn đến “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ. Để làm tốt điều này, cần phải xuất phát từ các yếu tố sau:

(1): tự bản thân mỗi cán bộ đảng viên phải soi mình, suy xét và cân nhắc trước những hành vi mình làm. Để kịp thời ngăn chặn, sửa chữa những biểu hiện được cho là suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức lối sống dẫn đến “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa trong nội bộ”.

(2): về phía Đảng, cần phải có những biện pháp tích cực hơn nữa về việc xử lý nghiêm minh các hành vi tham nhũng, suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức lối sống của cán bộ, đảng viên. Từ đó làm người dân có thêm niềm tin vào Đảng, tránh việc các thế lực phản động lợi dụng cơ hội lấy “con sâu” làm “rầu nồi canh”.

Thứ ba, đưa ra những giải pháp nhằm quản lý có hiệu quả các vấn đề liên quan đến an ninh truyền thông. Nghị quyết Trung ương 4 khóa

XII đã chỉ rõ, thiếu sót của chúng ta là “*Chưa chủ động và thiếu giải pháp phù hợp để định hướng thông tin trong bối cảnh hội nhập quốc tế sâu rộng và công nghệ thông tin, mạng xã hội phát triển mạnh mẽ*”. Vì vậy, chúng ta cần phải có thái độ rõ ràng, kiên quyết và dứt khoát hơn trong vấn đề kiểm soát các thông tin đưa lên mạng internet. Thực tế cho thấy, thị trường cung cấp internet tại Việt Nam hơn 80% là thị phần của nước ngoài. Do đó, cần đưa ra các giải pháp về quản lý sao cho vừa bảo đảm quyền tự do dân chủ, tự do ngôn luận, tự do báo chí, nhưng cũng vừa bảo đảm các thông tin đưa ra không ngược lại với đường lối, chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước Việt Nam.

Đấu tranh chống quan điểm sai trái, phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản đối với Nhà nước và xã hội, cũng chính là sự khẳng định lập trường, quan điểm nhất quán của Đảng và Nhà nước ta về mục tiêu xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân trước những biến động phức tạp trên thế giới và trong nước, từ đó củng cố nhận thức chính trị, niềm tin, giữ vững thế trận lòng dân, đưa sự nghiệp cách mạng tới thắng lợi hoàn toàn □

(1), (2) Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII.

(3) ĐCSVN: *Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội* (bổ sung, phát triển năm 2011).

(4) Điều 1, Luật bầu cử đại biểu Quốc hội, đại biểu Hội đồng nhân dân 2015.

(5) ĐCSVN: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XI*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011, tr.57.